

Η ΑΓΙΑ
 ΚΑΙ
 ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΔΟΜΙΑΣ

‘Ελληνική Θεολογική Σχολή
 ‘Άγιος Αθανάσιος
 ἐν ‘Ρώμῃ, απὸ νῦν

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

Ἐξάφαλμος, Συναπτή, καὶ τὸ Ἀλληλούϊα

Στέχ. α': Ἐκ νυκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς Σὲ
ὅ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ^{τῆς γῆς.}

Ὕποπλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα

β

Στέχ. β': Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς.

Στέχ. γ': Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στέχ. δ': Πρόσθετες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθετες αὐτοῖς
κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Μεθ' ἔκαστον στέχον ἔδεται τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ
εἴτα εὐθὺς τόδε.

Ὕποπλ. δ'

νυκτος και μα κα ρι οσ ο δουλος ον ευ ρη σει
 γρη γο ρουν τα δι α να ξι οσ δε πα λιν ον
 ευ ρη σει ρα θυ μουν τα δι βλε πε ουνψυ χη
 μου μη τω ν πνωκα τε νε χθης ι να μη τω θα να
 τωπα ρα δο θης ι και της βα σι λειας ε ξω
 κλεισθης αλ λα α να ανηφον κρα ζου σα
 α γι οσ α γι οσ α γι οσ ει ο θε οσ η μων
 δι προστασιας των α σω μα των σω σον η μας
 πρεσβει αις του Προδρο μου σω σον η μας
 δυ να μετ τουΣταυρου σου σω σον η μας
 δι α της θε ο το κου ε λε η σον η μας

Καθ. α' Δ πα ξη τα σε πια η πα ρου σα
 ως φω τα σω στι κα α να τε ελ λει

Καθ. β' Α ο ρα τε κρι τα εν σα ρχι πως
 και ερ χη υπ αν δρων πα ρα νο μων

η με ρα Χρι στοςγαρ ε πει γεται του πα
 τω κοσμω η μων το κα τα κρι μα κα τα
 ω ρα θης κταν θη ναι

— Καραράντα παραπομπή —

θειν α γα θο τη τι ο τασυμ παν τα εν τη δρα
κρι νωντο πα θεισου ο θεινατ νε σιγμε γα λω

— Καραράντα παραπομπή —

κι ι πε ρι ε χων κα τα δε χεται αι α ναρ
συ νην και δοξαν α να πεμποντε ες τη ε

— Καραράντα παραπομπή —

τη θη η ναι εν ξυ λω του σωσαι τον α αν θρωπον
ξουσι ι α Σου λο γε συ μφωνωσ προσφε ρο μεν

Κάθισμα γ'. ἕχ. πλ. δ'. πρὸς τὸ Τὴν σοφίαν.

Ἄτων παθων του Κυριου ι ου τας α παρχας η

παρου σα η με ρα λαμπρο φο ρει Δε ευ

τε ουν φι λε ορτοι υ παν τη σωμεν α σμα σιν
???

ο γαρητισης ερ χεταισταιρον κα τα δε ξασθαι ε τα

σμουσκαι μα στι γας ίι λα τωκρι νο μενος ο θεν
???

και εκ δου λουρα πι σθει εις ε πι κο ορ ρης

ta pa av ta pro si e tal i va sw

θριψον δι α του το βο η σω μεν
φι λανθρω πε χρι στε ο Θε ος των πταισμα των δω
ρη σε την α φε σιν δι τοις προσκυ νου σιν εν πι
στει τα α χραντα πα θη Σου δι

Ειάγγελιον, Πεντηκοστός... είτα τὸ Τριώδιον
• Φδὴ Α.-⁷Ηχ.Β' είρμολογικός.

Τω την α βα τον κυ μαι νο μενην θα λασ
σαν θει ω αυ τουπρο σταγμα τι α να ξη ρα
ανα αν τι δι πε ζευ σαι δι αυτης τον Ι σρα η
λιτην λα ον να θο δη γησαντι κυ ρι ω α
σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξασθαι

Τροπάρια. Δέξα Πατρί...

Α πορρη. τος λο γου Θε ου να τα βα
σις ο περ Χριστος αυτος ε στι Θε ος και

α ανθρωπος το θε ος ουχ αρπα γμον ει
ναι η γη σα μενος εν τω μορ φουσθαιδουλον

δει κνυ ει τοις μα θη ταις εν δο ξως γαρ δε δο ξασθαι

Και νυν...

Δι α κο νη σαι αυ τος ε

λη λυ θα ου την μορφην ο πλαστουργος ε κων πε

ρι κειματ τω πτω χεν σαντι Α δαμ οπλου

των θε ο τη τι θειναι ε μην τε αν του ψυ χην

αν τι λυ τρον ο α παθης θε ο τη τι

Κατεβασια: Ιδι την άβασον.

Φρη Η. 'Ο Είρμος, (άρχεται δ β' χορός).

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον
ψυ χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν

εν α πει ρω υ λη α κα μαντον πυρ α ει ζω ου
δε εκ μα ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι

ζων υμνοις ανε μελπετο τον Κυριον παν
 τα τα ε εργα υμνει τε και υ περ υ φου τε εις
 παντας τους αιωνας νασ

Τροπάρια. Δόξα Πατρί...

Ὕμνος μου το τε μαθη τας παν τες γνωσοντας ει
 τας ε μας εν το λαστη ρη σε τε φη σι ιν ο
 Σω τηρούσα τοι οις φιλοι επροεπαθοσμολων ει ρη νευ
 ε τε εν ε αυτοις και πασι και τα πει να φρο
 νουντες ανυψωθη τε και Κυριον γινωσκον
 τε ες με υμνει τε και υ περ υ φου τεεις παντας
 τους αιωνας νασ

Και νῦν...

Ταξιδεωμενοι παλιν υ μην ε
 θντικης ε στω τοκρα τοσο μογενων ουκλη

ροσγαρ ε μος τυ ραν νις δε γνω μη αυ θαι ρε τος ο
 ουν προ ιριτος εν υ μι ιν ειναι θε λων των αλ
 λων ε στω παν των ε σχα τω τε ρος και Κυ ρι
 ι ον γι νω σκοντε ες με υ μνει τε και υ περ υ
 φου τε εις παντας τους αι ω νας

Αίνουμεν εύλογουμεν... Καταβασία: "Εφριξε...
 Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον και μητέρα..."

•Ωδὴ Θ'. •Ο Είρμος. (Άρχεται ὁ πρῶτος χορός)
 με γα λυνας χριστε την τε κου σαν Σε
 θε ο το κον αφ ης ο Πλαστης ημων ο
 μοι ο πα θες πε ρι ε θου σω μα το των η
 με τε ρων λυ τη ρι ον α γνο η μα των ταυτην μα
 κα ρι ζου τες πα σαι γε νε αι Σε με γα λυ νομεν

Τροπάρια. Δόξα Πατρί...

π
Pυ πον παντα εμπα θη α πω σα με νοι ε
πα ξι ον τηςθει ας βα σι λει ας γνω μην α να
λα βε τε εμ φρονατσουσιν α πο στολοιςπρο ε φης
η πααν των σο φι α ε νη η δο ξασθη σε
σθε λαμ πον τες η λι ου τη λαυγε στε ρον

Καὶ νῦν

Δ φο ρων τεσειςε με ει πας Κυ
ρι ε τοιςαν του μα θηταις μη φρο νει τε υ φη λα
αλ λα συν α πα χθη τε τοιςταπεινοις ε μον
ο περ πι νω πι ε τε πο τη ρι ον ο τι εν τη
βα σι λει α του Πα τρος ε μοι συν δο ξασθη σεσθε
Καταβασία, Ἐμεγάλυνας. Ἱερεύς: Αἴτησις

Ἐξαποστειλάριον αὐτόδιμελον. Ἡχ. Γ'.

μεγαλοπρεπῶς

? Τον νυμ φω να Σουβλε πω Σω τηρ

μου κε κο σμη με νον ?? και εν δυ μα
 ουκ ε χω ω ι να ει σε ελ θω εν αυ
 τω Λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη ην τη
 ης ψυ χης φι φω το δο τα και σω
 ω σον με (τρίς).
 ???

Εἰς τὸν αἴνους Ἡχ. α' Νε ε

μετὰ κατανύξεως
 Πασαπνο η αι νε οι τω το ον
 κυ υ ρι ον 9 αι νε λε
 τον κυ ρι ον εκ τω ων ου ρα νω ων
 αι νε λε αι αυ το ον εν το
 οις υ ψι ι στοι οις 9 Σοι πρε ε

πει υ υμνος τω ω θε ε ω ω
 — — — — —
 Αι νει τε άν το ον πα αντεσοι α αγ γε ε
 λοι οι άν του ι Αι νει τε άν
 το ον πα σαι αι δυ να μεις η αυ του
 ου Σοι πρε πει υ υμνος τω
 θε ω π
 Στέχ. Αίνετε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αύτοῦ.
 Αίνετε Αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αύτοῦ.

Κοσμᾶ (750)

π
 ι Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε
 κου σι ο ον πα θος ι τοις Α ποστο
 λοις ε λε γε εν εν τη ο δω ι
 δου α να βαι νομενεις ε ρο σο λυ υ μα ι
 και πα ρα δο θη σε ται ο υι ος του αν θρω
 που ι η θω ως γεγραπται πε ρι α

α αυτου Δευ τεουν και ημεις κε καθαρ μεναις
 δι α vol ol αις συμ πο ρευ θω ω ω μεν
 A au τω ω και συσταυρωω θω μεν
 και νε ιρω θω μεν δι A αυτον ταιστου βι ou
 η η δο ναι αις l va καισυ ζη σωμενAu
 τω και α κου σω μεν βο ω ω ωντος α α au του
 ou ουκ ε τιειστην ε πι γει ou l ε ρου σα
 λημ δι α το πα α θειν ?? αλ λα α να βαι
 νωπροστον Πα τε ε ρα α μου ?? και Πα τε ε ε ρα
 u u μων και θε o ov μουκαι αιθε o o
 ov u u u μων και συν a νυ φω ω
 η μας σ εις την a νω I ε ρουσα
 λημ ev τη βα σι λει ει a a των ou ρα

VWV

Ἐρχόμενος δὲ Κύριος...

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. , Τιμόνην Ασκαστηνοῦ

Ιωάννου Δαμασκηνοῦ.

πλ.α'. π Φθα α σαντες πι στοι το
σω τη ρι οον πα θοξχριστουου του Θε ε ου την α
φατοναυτου μα ιροθυ μι α αν δοξα σω μεν
ι να τηαν τουευσπλαγχνι α συ νεγει ρη η
και αι η μας γε ιρωθεν τας τη α μααρ τι
ι ι ι α ως α γα θοσκαι φι λαανθρωπος
Αινεετε αυτδν έν κυμβάλοις εύήχοις, αινεετε αυτδν έν
κυμβάλοις ἀλαλαγήμος. Πᾶσα πνοή αινεσάτω τδν Κύριον.
Φθάσαντες πιστοι...

Δόξα· καὶ νῦν. Ἡχ. πλ. α'

Κοσμᾶ

Ku ρι ε ερ χο ο με νοσπροστοο πα θος τους
ι δι ουσστηρι ζωων μαθη τας ε ε λε

γεσκατ ι δι ι αν παρα λα βων α α αυτους πως
 των ρη μα τωνμουαμ νη μονει τε ων παλαι ειειπον υ
 μιν ο τι προφη την πα αν τα ου γε ε γραπται
 ει μη εν ι ε ρου σα α λη ημ α α πο
 ο κταν θη νατ ι νυνουνκαιρος ε
 φεστηκεν ον ει ει ει ειπονυ ι μιν I δου γαρ
 πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τωλων χε ερ
 σιν εμ παι χθη η η η νατ οι καισταυ
 ρω με προ σπηξα αντες τα φη πα ρα δο ον ον τες
 ε βδε λυγ με ε ενονλο γι ου ουνται ως νε
 ε ειρον ο μως θαρ σει ει ει ει
 τε ι τρι η μεροσγαρ ε ε γελει ει ει
 ρο ομαι ι εις α γαλ λι α α σινπι εστων

κατ ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς
πονητῶν τοῦτον τὸν θάνατον

¹ΤΕΡΕΙΣ, πληρώσαμεν... Εἴτα τὰ Ἀπόστυγα.

³ Ηχ. πλ. α'. ἀρχεται ὁ α' χορός. Κοσμᾶ (750)

π ρι επροστο μυστη ρι ον το α πορρητον
κι ρι επροστο μυστη ρι ον το α πορρητον
ε οικουνο ο μι ας η ουκ εξαρ κουσα η των εκ
βε δαιου μη η τηρη η τειτοσοιπροσκαιρουβα
ει ας τι μηνη η τοις ε αυ της δωω ρη η
ασθαι τε εκνοις η αλλ αν τι ταυ της
ρι ονθα α να του επηγ γει ει ειλω
ιειντοις φι λοι οιςζου η ο πο τη ρι
ο του των πι ειν ο αυ το ο ο ος ε λε
α μαρ τη μα α α ατων κα θα αρ τη
ι ον Δι ο ο Σοιβο ο ω

μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων δο
 ξα Σοι Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτον τοῦ
 ἐλέους Σου, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
 ἡμῶν. Καὶ τόδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ... Κοσμᾶ.

π *K* ρι ε τα τε λε ω τα τα φρονειντουςοι
 κειους παιδευ ω ων μα θη η τας δη μη ο μοι ουσθε
 τοισε θνεσιν ε ε λε εγεσεις το κα ταρχειντων ε
 λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ουτω γαρ ε
 στατ υ μιντοις ε μοιοιςμα θηταις ο τι πτωχος θελων
 ν πα αρχω ο πρω το οι ουουν υ μων
 ε σωπαντων δι α κο ο νοις ο δε αρ χων
 ως ο αρ χο ο με ε νοις ο προ κρι θει ει ει
 ειςδε ως ο ε σχα α τοις κ και γαρε λη λυ
 θα αυ τοις τω πτω χευσαντι Αδαμ δι α κο νησαι

— ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘

καὶ λυτρονδου ναιαν τιπολ λωντρην ψυ χην των βο ων

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘

τω ωνμοι δο ξα Σοι

Δ

ΔΙ

Στιχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Κοσμᾶ.

Πλ. δ'. ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

καρ πι αν ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

καρ πι αν ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

τες α δε ελ φοι ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

vol α ας προσα α ξω ω μενχριστω ˘ ˘

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

τω πα ρε χο ο ντι ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

λε ε ος ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

Δόξα καὶ νῦν. Πλ. δ'. vol-mi-dv

Κοσμᾶ.

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

Δευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ σπτι αν ευ ρων

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

ο δρα α κων δι α ρη ματων ε σπεευ δε ε κο

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

λα κει ει ει ας ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘ — ˘ ˘

υ πο σκε λι ισαιτονι ω

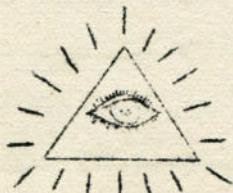
σηφ αλλα αυ τος κα τα λι πων τον χι τω
 va a ε φυ υ γε την α μαρ τι i αν
 και γυ μνος ουκ η η σχυ νε ε το ως ο πρω το πλα
 σος προ ο τηςπα ρα κο ο ης δι αυ τουταις i κε
 σι i αιςΧρι i στε ε ε ε δι ε λε ε η σον
 η η μα a ας δι

Καὶ εύθυνς τὸν, Ἐγαθὸν τὸν ἔξομολογεῖσθαι Κυρίῳ καὶ
 φέλκειν τῷ δίνδυματι Σου ὄψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ
 πρωΐ τὸ ἔλεος Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.
 Ἀγέος δὲ Θεός κτλ. Μετὰ τὸ "ὅτι Σοῦ".

Τὸ κοντάνιον.

Οἱ Ιακώβ ὡδύρετο τοῦ Ἰωσῆφ τὴν στέρησιν καὶ δ
 γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος. Τῆς
 Αἴγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντε-
 δοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρ-
 δίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Κύριε ἔλεησον τιβ'. Δέσποτα ἄγιε εὐλόγησον. Ἀρ-
 χιερεύς: Ἐπουράνιε βασιλεῦ. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετα-
 νοίας. Εἶτα δὲ Ἱερεύς. Δόξα Χριστέ. Τὸν Δεσπότην καὶ
 ἀρχιερέα.

ΤΗ. ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. Β'

Εἰς τὴν Ἀγρυπνίαν

Μετὰ τὸν ἔξαφαλμὸν, Συναπτήν, Ἰδοὺ δὲ Νυμφίος καὶ
τὴν αἴτησιν φάλλομεν τὰ ἔξῆς καθίσματα.

Δ — — — — — — — — — — — — Δ

Τὸν νυμφῖον οὐκ οὐκ αὖτε δελ φοιτα γα πησω μεν
τὰς λαμπάδας αἱ εἰσιν τῶνευτρεπισω μεν

Ω — — — — — — — — — — — — Ω

εν αρεταῖς εκ λαμπάδων ποντεικαὶ πιστειορ θηταὶ

Ω — — — — — — — — — — — — Ω

να ως αἱ φρόντιαι μοιτου Κυρίου οὐπάρ θε νοι

Ω — — — — — — — — — — — — Ω

ε τοιμοιεις ελθω ω μενσυν αὐτῷ ειστους γα

Δ — — — — — — — — — — — — Δ

μουους ο γαρ Νυμφῖος δῶρον ως θεος ος

Δ — — — — — — — — — — — — Δ

πασιπάρε χει τον α φθαρτονστε φανον

Πρὸς τὸ "Κατεπλάγη"

Ἄχος δέ δι δέξα καὶ νῦν.

Βουλευ τηρίον Σωτήρ παρά νομού μιας κατα

Σου ερεισκαιγραμμα τειςφθονω α θροισαν

τε εδεινως οι εις προ δο σι αν ε κι νησαντον I ου
 ου δαν ο θεν αναι δως ε ξε πο ρε ευ ε
 ε το ε λα λει κα τα Σουτοις πα ρα νο ο
 μοιελα οις τι μοι φη σι πα ρε χε τε κα γω Αυ
 τον πα ρα δω σω ειςχει ραςυμων της κα τα ιρι
 σε ε ω ως τουτουρυσαι Κυ ρι ε τα αις ψυχας

η μων

Πρδς τδ "Τὴν σοφίαν λόγον".

ΤΗΧΟΣ πλ.δ' Δέξα και νῦν.

I ου δας τη γνω ω μηφι λαρ γυ ρει κα
 τατου δι δα σκα α λουο δυσμενης κι νει ται
 βου λευ ε ται με λε τατην πα ρα δισιν ?? του φωτος
 εκ πιπτειτο σκοτοεδεχο μενος συμ φω νειτην πρα
 σιν πω λειτον α τι μητον ο θεν και αγ χο

νην α μει βη ην ανπερ ε δρα ευ ρι ε
 ι σκει ο α θλι ο ος και επ α δυνον θα νατον της
 αυ του η μας λυ τρω σαι με ρι ε δος Χριστε
 ο θε ος των πνατσματων α φεσιν δωρου μενος
 τοις ε ορ τα ζου σι πο θω το α χραντονπα

^{θος Σου} Είτα τδ Εύαγγελιον, δ Ν; Συναπτή, τδ
 Κοντάκιον, και εύθυς τδ Διψόλιον. τοῦ Κοσμᾶ.
 ήχ. β'. εέρμολογικός. Ἐκ τοῦ Π.

Ωδὴ Η'. ὁ Είρμος. "Αρχεται ὁ β'. χορδς.

π τ σ τ τ τ τ π τ τ τ
 τ Τω δογ μα α τι τω τυραννι κω οι ο
 σι ε οιτρειται δες μη ηπεισθεντες εν τη ηα μι
 τ τ τ τ τ τ τ τ τ τ π τ
 ι νω βλη θεντες θε ον ω μο λογουν φαλλοντες ευ
 λο γειτε τα ερ γα κυ ρι ιου τον Κυριον

Τροπάρια.

Δρέξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δρέξα Σοι.

π τ τ τ τ τ τ τ τ π τ
 π Ρα θυ μι ε ε αν α ποθεν η μων βα λω με

ε θαναι φαιδραις ταις λαμπασι τω α θα να α τω
 νυμ φι ω Χριστω υμνοις συναν τη σωμεν ευ λο
 γει τε βο ων τες τα ε ερ γατον Κυ ριον
 Δρέσα Πατρί.. Ια νου ουσθω το κοινω νικον ψυ
 χης η ημων ε λατον. εν αγ γειοις ο πως ε πα αθλων
 μη θεντες καιρον εμ πο ρι ας φαλλωμεν ευ λογει
 τε τα ερ γα Κυ ρι ι ουτον Κυρι ον
 Και νυν... Το τα λα αντον ο σοι προσθε ου ε
 δε ξα α σθε ι σο δν να α μονχα ριν ε πι κου
 ρι ι α του δοντος Χριστου αυ ξη η σα τε φαλλον
 τες ευ λο γει τε τα ερ γα Κυ ρι ιου
 τον Κυ ρι ον

Αίνουμεν Εύλογουμεν... Καταβασία, Τῷ δόγματι.
 Ιερεύς. Τὴν Θεοτόκον· καὶ εὔθὺς φάλλεται ἡ

92
‘Φδὴ θ’. ‘Ο Είρμος.

Η τον α χω ρητονθεον εν γαστριχω ρη
Δόξα... Τοις μα θη ταις ο α γα θοςγρη γορει τε, ε
Και νῦν. Εν τηδευ τε ραΣουφρικτηπα ρουσι α. Δεσ

σα σα και χα ραντω κο σμω κυ η σα σα
ψη σας η γαρ ω ρα η ξει ο Κυ ρι ος
πο τα δε ξι οιςπρο βατοις με συντα ξον
Σε υ μνου
αγνο ει
τωνπτασμα

μεν πα να γι υ α παρ θε ε νε (δις)
τε α ποδου ου ναι ε κα α στω
των πα ριδων μου τα πλη η θη

Καταβασία. ‘Η τὸν ἀχώρητον.

‘Ιερεύς. Αἴτησις-και εὔθυς, Τὸν νυμφῶνα Σου, Πᾶσα πνοή
εἰς ἥχον Α’.

Στιχ. Αἴνετε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἱ-
νεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐ-
τοῦ.

π Κοσμᾶ.

Θυταιελαμπρο τη σι των α γι ω ωνζουπως ει
σε λευ σο μαι ο α να ξι ι ος ε α ανγαρ
τολ μη η σω συν εισελθεινεις το ο οννυμ φω ω
να α ο χι των με ε λε ε εγχει ο τιουκ

ε ε στιτουουγα μου και αι δεσμι ι ος εκ βα
 λου μαι υ πο τω ω ων αγ γε ε λω ων κα θα ρι
 σον Κυ ρι ε τον ρυ υ πο οντης ψυ χη ης μου
 ου καισω ωσον με ω ως φι λα αν θρω
 ω ω πος π
 , Ιωάννου Δαμασκηνοῦ. 9

Ο τη ψυχης ρα θυ μι α νυ σταξας ου
 κεκτηματινυμφι ε Χρι στε και ο με νην λαμ πα
 δα α τηνεξ α ρε των και νε α
 νισιν αμοι ω θην μω ρατς ενκαι ρωτης ερ
 γα σι ας ρεμ βο με νος
 τα σπλαγχνα των οι κτιρμων Σου ου μηκλει
 ει σης μοι Δε σπο τα α αλλ
 εκ τι ναξας μουτον ζο φε ρον υ υ πνον ο

εξ α γα στη σον καιταισφρονι
μοισουνεισα γα γε παρ θε νοις εις
νυμ φω νατον Σον ο που η χος
κα θα ρος ε ορ τα ζον των και βο αν των α
α παν σως Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ξα α ασοι
Δδεξα Ηχ.δ'. 8 Δο ξι Πα τρι και υι
ω και α γι ω Πινευ μα τι ι καινυν
και α ει και ειστους αι ω ναστων αι ω
νων α μη ην 8
Του κρυ υ φα αντος το ταλαντον Δ την κα τα
κρισιν α κου σα σαψυ χη μηκρυ υ πτε ε
λο ο ο γον θε ου καταγ γε λε τα
θαυ μα σι α Αυ του ι ναπλε ο

να ζουσα το χα ρι σμα εισ ελ θησεις την
 χα ρα αντου Κυ ρι ουουΣουου ου ου

Σοι δρέξα πρέπει... Ο ιερεύς, Πληρώσωμεν-Εἰς τὸν
 στέχον τὰ ἔξῆς ἴδιομελα.

*Ηχος πλ.β'. , Ι.Δαμασκηνοῦ.

Δευ τε πιστοι ε περγα σω με θαπρο θυ ν
 μως τω Δεσπο τη νε μειγαρτοιςδουλοιςτον
 πλουτον και α να λο γως ε καστοςπο λυπλα σι
 α σω μεν το της χα ρι τος ταλαντον ο μεν σο
 φι αν κο ο ο μι ει τω δι ε ερ γων αγαθων
 ο δε λειτουρ γι ανλαμ προτη η τος ε πι ι ι
 τε λει σθω κοι νω νει τω δετου λογου πι στος
 τω α μι η τω καισκορπι ζε τωτονπλουτονπε
 νη η σιν αλ λος ου τω γαρ το δα νει

πολυ πλα σι α α σω ω μεν και ως οι κο
 νο μοι πιστοι της χαρι τοι Δε σπο τι κησχα
 πα ας αξιω θω ω μεν αυ της η μας κατ
 αξιωσον Χριστε ο Θεος ως φιλαν

π
θρωπος Στιχ. "Ιδε έπι τους.. Λ.Δεσπότου (815)

τανελ θησεν δοξη μετ αγ γε λι κωνδυ να
 με ων και καθη σησεν θρο νω Ιη σου
 δι α κρι ι ι σε ως μη με ποι
 μην α γα θε δι α χωρι ι εσησε
 ο δους δεξι α ας γαρ οι δας δι εστραμμε ναι
 δεεισειναι ευ ωνυμοι μη ουν ερι φοις
 με τοντρα χυν τη α μαρ τι α α
 συν α πο λεσης αλ λατοις εκ δεξι ων συν α

μησας προβατοις σω ασονμε ως φι λα θρω ω
 π

πος Στέχ. Και Εστω ή λαμπρότης...

π νυμ φι ος ο καλ λειωρατ ος πα ρα παντας
 αν θρω πουους ο συγκα λεσας ημας εις ε στι
 ασενπνευμα τι ιην τουνυμφωνος Σου την δυσει μο να

μουμορφην τωνπταισμα των α απαμ φι
 σον έτη μεθ ε ξει των πα θη μα τω αν Σου
 καιστοληνδοξησκο σμη σας της Σης ω ρατ ο
 τη το ος δατ τυ μο να φαι δρον

α να α δει α να δει ξο ον

της βα σιλετ α ας Σουως ε ευσπλα αγ
 π

χνος

Δόξα.

Ηχος βαρύς είρμολογικός.

Δ ξα Πα τρι και

γένεται τούτη τοι γένεσις
 Υε ω καὶ αἱ γῆ ω Πάτερ μα τε καὶ νῦν καὶ εἰ καὶ
 εἰς τοὺς αἱ ω ναζτῶν αἱ ω ω νων αἱ μῆν ॥
 Κοσμᾶ

δου Σοι το ταλαντον ο Δε σπο της εμ πιστευ
 ει φυ χη μου φο βω δε ξαι το χαρισμα
 δα νει σαιτω δε δω κο τι δι α δοξπτωχοιςδι και
 κτη σαι φι λον τονην ρι ον ॥ να στης εκδε ξι
 ων Αυτου ο ταν ελθη εν δο ξη και α κοινης
 μα και ρι ι αεφω νης εισ ελ θε δου ου λε εις
 την και ραν του Κυ ριου Σου ॥ Αυ της α τι ω
 σον με σω τηρ δι τονπλα νη ζεν τα κα τα το
 με γα Σου ε ε λε ε ος ος ॥

Είτα τὸ, ἀγαθὸν τὶ ἔξομολογεῖσθαι
 ήτλ.

Τῇ ΑΓΙᾹ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῇ ΤΡΙΤῇ
εἰς τὴν ἀγρυπνίαν

Ἡετὰ τὸν ἔξαφαλμον, τὸ 'Ιδοὺ δὲ νυμφίος καὶ τὴν
αἴτησιν ψάλλομεν τὰ ἔξῆς

Κάθισμα Α ἥχος γέπρὸς "τὴν ὄραιότητα"

?? Πόρ νηπροσηλ θεσοι οι οι μη ρασυνδα ιρυ
σι α κα τακι νουσα Σου ου πο σι φι λα αν
θρω πε βι και δυ σω δι ας τωνκα κων λυτρουτατηκε
λευ σει Σου πνε ων δε τηνχα ρινσου ου μα
θη της ο α χα α ρι στος ταυτην α πο βαλ λε
ται φι και βορβο ρω συμ φυρε ται φι λαρ γυ ρι α
α πεμ πο λων Σε Δο ο ξα Χριστετη ευσπλα
χνι ε α α Σου ??

Κάθισμα β' πρὸς τὸ

"Ταχὺ προκατάλαβε"

ε η ου δας ο δο λι

ος φιλαρ γυ ρι ας ε ρων προ δουναι Σε Κυ ρι ε τον
 θη σαν ροντηςζω ης δο λι ως ε με λε τη σεν
 ο θενκαιπαροι νησαστρεχει προ ος ι ου δαιους
 λεγειτοιεπαρα νομοιετι μοι θε λε τε δου ου
 val ai κα γω πα ρα δω σω Υ μιν εις το σταυ

προσευχη

ρω ω σαιαν τον

Καθισμα γ! προστδ " τὸν τάφον Σου Σωτῆρ "

Η πόρνη ἐν ιλαυθμῷ, ἀνεβά οἱκτέρμον, ἐκμάσσουσα
 θερμῶς, τοὺς ἀχράντους Σου πόδας, θριξὶ τῆς ιεφαλῆς αὐ
 τῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα: Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύεῃ
 θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοεῖσαν καὶ σῶσον, ὡς μό-
 νος φιλάνθρωπος.

Εἰτα Εὐαγγέλιον, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Τριψδιον.

Ω δὴ Γ'

Τῆς πι στε ε ως εν πε τραμεστε ρε ω σας
 ε πλα τυ νας το στο μαμουεπ εχ θρουιμου ην φραν
 θη γαρ το πνευμα μου εν τω φαλλεινουκ εστιν α γι
 ος ως ο θε ος η μωνκαιουκ εστι δι καιοεπλην

Σου Κυρι ε

Τροπάρια. Δέξα Πατρέ...

π — — ρ — — π — — π — — π
 Εν κε νοι οις το συν ε δριοντων α νο
 μων και γνω ω ω μη συν α θροι ζεταικακο τροπω
 π — — π — — π — — π — — π — — π
 κα τακρι τοντον ρυστην Σε α πο φηναι Χριστονω φαλ
 λομεν π συει θε οι η μωνκαι ουκ εστιν α γι οις

πληνσου Κυ ρι ε

Ειν νιν...

π — — ρ — — π — — π — — π
 Το δει νο ον βου λευ τη ρι οντων
 α νο μων σκεπτε ται θε ο μα χου ψυχησυ παρ
 χον ως δυσχρηστοντονρυστηνσε α πο φη ναι χρι
 π — — π — — π — — π — — π
 στονω φαλ λο μεν Συ ει θε οι η μων καιουκ ε στιν
 α γι οεπληνσου Κυ ρι ε

π
 Εκαταβασια. Της πίστεως. οι δύο χοροι ίδμοι. Α' τησις.
 Ι' τα τδ Μοντάκιον, και εύθυνς ή

ΦΩΤΗ Η: δ Είρμος

Pη μα τυ ραννουε πει ει υπερ ι σχυσενεπ
 πα πλα σι ως κα μι νος ε ξε κα αυ θη πο τε εν
 η παιδεζουκ ε φλεχθησανβα σι λε ωςπα τη ησαντες δο
 ογ μα αλ λε βο ων παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου
 τονΚυ ρι ον υ μνει τε π περ υ φουτεειςπαντας
 τους αι ω ω ω νας

Τροπάρια.

Δόξα Σοι δ Θεδς ήμῶν δόξα Σοι

Α πο κε νουσα γν υη η μι ρον εντιμον δε σπο
 τι αη και θειει α φρικτη η κο ρυ φη π Χριστε των
 ιχνωνΣου ε πε λα βε τοτων α χραν τωνκεχραμε νας
 πα λα α μαις αλλ ε βο α παν τα τα ε ερ γα Κυ
 ρι ουτονΚυρι ον υ μνει τε π περ υ φου τε

π

ειςπαν ταστους αι ω ω ω νας

Δοξα Πατρι... παραγγελματος πονος
 Δα κρυστιπλυνειτους πονος δας υ πευθυ νος

α μαρ τι αιστουπλασαντος και εκ μα ασσειθρι ξι

Δι ο των εν βι ω ου δι η μαρ τε πεπραγ με νων της

α πο λυ τρω σε ως αλλ ε βο α παν τα τα ε ερ

γα Κυ ρι ου τονκυ ρι ον υ μνει τε και υ περι

φου τεειςπανταστους αι ω ω ω νας

Και νυν... παραγγελματος πονος πονος πονος πονος

ε πουργειται το λυ υτρονευ γνωμο

νι εκ σω τη ρι ων σπλαγχνωτει και ρυ ων πη γης

εν η δι α της ε ξα γο ρευσεως εκ πλυ θει σα ου

και τη σχυ νετο αλλ ε βο α παν τα τα ε ερ γα

κυ ρι ου τονκυ ρι ον υ μνει τε και υ περ υ φου

τεειςπαν ταστους αι ω ω ω νας

Εἶτα. Αἴνουμεν εὐλογούμεν. Καταβασία. Ἐῆμα τυράνου.
δύο χοροὶ δόμοι. Ἱερεύς. Τὴν θεοτόκον.

Ἐρήμος.

Ψῦ χαιρε πατέρα τοῦ πατούς χειλεστρίδει
τε με γα λν νωμεντην α κη λι δωτονκαι υ περ α γνονμη
τε ε ρα του Εμ μανου ηλ δι αυ της τοεξ αυ της
προσ φε ροντεσπρεσβει αν τε χθεντι φεισαιτωνψυ
χων η μων Χριστε ο θε ος και σωσων ημας

Τροπάρια

Δδξα Σοι δ θεδς ήμῶν δδξα Σοι

Α γνωμων φανεισκαιπο νη βοσζη λο τυπος λο
γον α ξι ο θε ον λογοπραγει δι ου ο φει λε σιον
ε λυ υ θη α μαρτη μα των κα πη λευ ων ο δει
νος Ι ου δαστιγνφι λο θε ον χα ριν φεισαιτωνψυχωνη
μων ιστε ο θε ος και σω σονη μας

Δρέσα Πατρί... περιπολή στην πόλη της Αθήνας
 Λε γειπο ρευθειστοις παρα νομοις αρχουσι
 τι μοιδουναιθε λε τεκα γωχριστον υ μιντον ζη του
 με νοντοιςθε λου σι πα ρα δω σω οι κει ο
 τη ταχριστού ου δας αντω σα μενοσχρυσουφεισαιτωνψυ
 χων η μωνχρι στε ο θε ος και σω σον η μας
 Ειτ νῦν... ω πη ρω τι κης φιλαρ γυ ρι ας α σπουν
 δε λη θης ο θεν ε τυχεις ο τι ψυ χης ουδ ος
 ι σο στα σιος ο κο σμοσως ε δι ια χθης α
 πο γνω σει γαρ σαυτονε βρο χισας α να φας προ δο
 τα φεισαιτωνψυχων η μων χρι στε ο θε ος και
 σω σον η μας

Παταβασία: Ψυχαῖς καθαραῖς· οἱ δύο χοροὶ^π
 Αἴτησις. Τὸν νυμφῶνδ Σου τρές. Πᾶσα πνοὴ χ. Α.
 Στέχ. Αἰνεῖτε Αὔτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὔτοῦ. Αἰ-
 νεῖτε Αὔτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὔτοῦ.

Εἰς τοὺς αἴνους. Ἡχ. α'

π
 Σε τοντησίαρο θε ε ε νου υι υι ον πορ νη
 ε πι γνου σα θε ε ο ον ε λε
 ε γεν εν κλαυθμω δυ σω που ου σα
 ως δα κρυ ων α ξι α πρα ξα
 α σα δι α λυ σον το χρε ο
 ος ω ως κα γιω ω του ούς πλο κα
 α μους α γα πη σον φι λου σαν ??
 τη ην δι και αι ως μι σου με
 νην και πλησι ον τε λω νω ω ων Σε ε
 αη η ρυ υ υ υ υ υ ξω ω ευ ερ γε
 τα α φι λα αν θρω ω πε
 Το πο λυ τι μη τονμυ υ ρον η πορ νη ε μι

ξε με τα δα κρυ ων και ε ξε χε εν εις
 τους αχραντους πο ο δα ας σου κα τα φι λου
 σα α ε κει νηνευ θυς ε δικαιω σας
 η μι ι εν δε συ υγ χω βη σιν δω ω βη
 η σαι ο πα θων υ υ περ η η μων
 και σω σον η η μας
 ο τε η α μαρ τωλοσπρο σε φε ρε το μυ
 ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω
 ω νει ει τοις πα ρα νο ο μοις η μεν
 ε και ρε κε νου σα το πο λυ τι μον ο δε ε σπε
 ευ δε πω λη σαι το ον α τι ι μη
 τον αυ τη τον Δε σπο την ε πε γει νω
 ω σκε εν ου τος του δε σποτου ε ε χω ω

ρι ζε ε το ο αυ τη ηλευ θερου το
 και ο Ι ου δαςδου λος ε γε γο νει του ε εχ θρου
 ου δει νον η ρα θυ μι α α μι
 γα α λη η η με τα νοι οι α κ
 ην μοι δω ρη σαι Σω τηρ ?? ο πα θων υ υ περ
 η η μων και σω ω σον ον η η μες
 ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη τος ? ε θε
 ω ρειτηνπο ορνην φι λου σαν τα ρ ξνη
 και ε σκε πτε το δο ο λω τηςπρο δο σι α
 ας το φι λη η μα ? ε κει νη τους
 πλο μα μουςδι ε λν σεν ουτος τω θυ υ
 μω ω ε ε. δεσμει ει το ? φε ρων
 αν τι μυρουτην δυ σωδη κα κι ι αν φθο νος

γαρ ουουκοι δε προτης τι ι μα αν
 το συμ φε ρο ον⁹ Ω της Ι ου δα α θλι
 ο τη η τος⁹ αφ ης ρυ σαι ο Θε ος τα ασφυ χα
 ας η η μων π⁹
 Δδξα ξχ. β: α α μαρ τω ω λοσος ε δρα
 α μενπρο ος το μυ ρο ον πρι α σα σθαιπο
 λυ ν τι μο ον μυ ν ρο ον του μυ
 ρι ι ι σαι το ον ε ε εν ερ γε ε τη
 ην κατ τω μν ρε ψω ω ε ε βο ο
 α Δο ος μοι οι το μυ ν ρο
 ον ι να α λει ει ψω κα γω ω
 ω ω τον ε ξα λειψαν τα μου ου πα
 σας τας α μαρ τι ι ι ι

πατέρας τον ουκ είναι αλλαγή στην πατέρα
 καὶ τούτην την μεταβολήν πάτερας τον ουκ είναι αλλαγή στην πατέρα
 Καὶ νῦν υπάκειται αὐτός οὐκ είναι κατειλεῖσθαι τοις οὐκ είναι αλλαγή στην πατέρα
 ωντας τωντας ωντας ωντας νῦντας αὐτός μην
 Η βεβουθυ σμε ενη τη α μα
 αρτι τι α ενρε Σε λι με ε ενα
 της σω ω τη ρι τι ας κατ μην
 συν δα α κρυ σι κε νου ου σα α
 α Σοι ε βο ο α Ι τι δε λ
 ο των αμαρτανον ον των την με τα α νοι
 οι α αν φε ε ρω ων αλ λα Δε
 σπο ο τα δι α σω σο ον με εκ του κλυ δω
 ωνοτης α μαρτι τι τι ας δι α το
 με ε γα α Σου ε λε ος

Απόστιχα. Ἐχ. πλ.β' Βυζαντίου

π
 Η μερον ο Χριστοςπα ρα γι νε ταιεν τη οι
 κι α του Φα βι ι σαι ου και γα νη α μαρτω
 λοςπροσελθον σατοις πο σιν ε κυ λιν δουου το βο ω
 σα Ι δε την βε βυ θι σμε νηντη α μαρ
 τι α Την α πηλ πι σμενην δι α τααςπραξεις την
 μη η βδελυχθει εισανπα ρατηςης α γα θο ο τη η
 τοις και δοςμοιν ρι ε την α φεσιν των κα κων
 και σω σον ον με
 Η πλωσεν ηπορ νη ταςτριχαςσοι τω ω ω Δε
 ε σπο τη η πλω σεν Ι ου δαςταςχει ειραστοιςπα ρα
 νο ο ο ο μοις η μεν λαβειντην α φε ε σιν
 ο δε λα βειν αρ γυ βι α Δι ο Σοι βο μεν

μεν τωπρα θεντι και ε λευθε ρω σαντι ημας Κυ
 ρι ε δο ο ξα Σου οι

Προσωηλ θε γυ νη δυ σωδησκαι βε βορ βο ρωμε
 ε νη δι δα κρυ α προχε ου σα πο σι Σου Σω
 τηρ το παθος κα ταγ γελουσα πως α τε νι σω
 Σου τω Δε σπο ο τη η Αυ τος γαρε λυ
 λυθας σω σαι πο ορ νην εκ βυ θου θανου
 σα αν με α να στη συν δι ο τον Λα ζαρον
 ε γειρας εκ τα φου τετρα η με ρον Δε
 ξαι με την τα λαι ναν και σω σο

ον με Στέχ. Και Εστω ή λαμπρότης...

Η α πεγνωσμε νη δι α τον βι ον και ε
 πεγνω σμε νη δι α τον τρο πον

το μν ρονβαστα ζουσα προσηλ θε Σοι βο ω
 σα Μη με την πο ορυην α πορ ρι
 ψη ης ?? ο τεχθεισεκπαρ θε νου Τ Μη
 μου τα δα κρυ α ?? Μη πα ρι δη
 ης η χα ρα τω ων α αγ γε λω
 ων ?? αλ λα δε ξαι με ι με τα νο ου
 σαν Α ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου σαν Κυ
 ρι ε δι α το με γασου ε λε ος
 Δδξα.-Κύριε ή ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις.

Κασσιανῆς

Η Νε Δο ξα Πα α τρι και Υι
 και Α γι ω Πνε ευ μα τι
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 να ας των αι ω νων α α μην η

Κυρι ε η εν πο ολλαις α μαρτι
 i αι αις πε ρι πε σου σα γυ u
 νη η τη ην Σην αι σθο με ε νην Θε
 ε ο θε ο τη η τα μυ ρο φο ο ρου α
 να λαβου σα τα ξι ιν δι ο δυ
 ρο με ε ε ε νη μυ ρα
 a Σοι οι προ του εν τα φι ασμου κο
 μι ζει δι οι μοι δι οι οι
 μοι οι μοι λεγουσα ο τι νυ νξ
 μοι △ u πα αρ χει οι οι
 ol οιστρος α κο λα σι i
 i ac ζο φω ω δη ης τε ?? ζο φω
 δη ης τε και α σε ε λη νο os △ ε

ρως της α μαρ τι ας
 Δε ξαι μου τας πη γας των δα α κρυ ν
 υ ων ο νε φε ε λαις δι ε ξα
 γων της θα λα α ασ σης το ν υ δωρ
 καμ φθη τι μοι προστους στε να αγμους ?? στε να αγ
 μους της καρ δι ν α ας δι ο κλι νας Δ
 τους ου ρα νους ?? τη α φα α τω ω Σου κε ε νω
 σει να τα φι λη η
 η η σω ω τους α χρα
 αντουους Σου πο δας η α ποσμη
 η η η ξω ω
 του τους δε ε πα λι ν τοιστης κε
 φα λη η ης μου βο στρου χοι

οις δι ων εν τω παρα δει σω μη ε
 εν α το δει ει λι ι τοδει
 λι νον ?? κρο το ον ?? κρο το ον μη
 κρο το ον τοις ω ω σιν η χηθει σα μη
 τω φο ο ο ο βω ε κρυ υ βη κ α μαρ τι
 ων μου τα πλη η θη η και κρι μα τω ων
 Σου α βυ υσσους κ Τις ναι τις φη
 ε ξι χνι α σει
 ει ψι χο σω ω στασω τη ηρ μου ου
 η μη με την Σην δου λην πα ρι ι δης κ ο
 α με τρη τον ε ε ε ε χων το ε λε
 ε ε
 ο ο ο ος γη
 Είτας Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...

ΤΗ ΔΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ'

Εις τὴν ἀρρυπνίαν:

Ἐξάφαλμος, Συναπτή, Ἀλληλούϊα 41ς.

Εἶτα φάλλομεν τὸ ἔξῆς

εἰς ἥχον πλ. δ'. ἀπὸ τοῦ Γα.-

Ο τε οἱ εν δοξοι μαθηται εν τω νιπτη ρι του
 δειπνου ε φω τι ζο ον το το τε Ι ου δας ο δυσ
 σεβης φι λαργυ ρι αν νο σησας ε σκο τι ζε το
 και α νεμοι εκριταις εστον δι και ον κριτην πα ρα δι δω ω
 Σοι Ελε πε χρη μα των ε ραστα τον δι α ταυ τα
 αγχο νη χρη σαμενον φεν γε α κορεστον
 ψυ χην την διδα σκα λω τοι αυ τα τολ μησασαν ο πε
 ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα Σοι

Εὐαγγέλιον, ὁ Ν', και εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Κοσμᾶ.

·Ωδὴ Α΄. ἔχ. πλ. βέίρμολογικός.

·Ο Είρμος.

Την θεισητμα ταιποντος ε ρυθρος κυ μα το
 τρο φοιδεξη ρατ νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α
 ο πλοιεγε γονως βατος και πα νο πλι ταισταφος
 ω δη δε θε ο τερ πη ης α νε μελπε το εν
 δοξως δε δο ξασταιχριστο ος ο θε ο ος η μω ων

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ο Θεός ιμῶν...

Η πανταιτι ακαι πα ρε κτι κη ζωης
 η α πειροσσο φι α τουθεου ω κο δο μη σε τον
 οι κον ε αυ της α γνης εξ α πει ρα ανδρουΜητρος
 Na ον γαρσω μα τι κο ον πε ρι θε μενος εν δο
 ξως δε δοξασταιχρι στοος ο θε ος ος η μω ων
 Δόξα Πατρι . Μι στα γω γου σα φιλους ε αυ

της την ψυ χοτρο φου ε τοι μα ζειτραπεζαν αμ
 βρο σι ας δε η ον τωσσο ψι α τουθε ου κιρνακρα τη
 η ρα πιεσοις Προ σελθωμεν ευ σε βω ως και βο η
 σωμεν εν δο ξως δε δο ξασταιχρι στο ος ο θε ο
 ος η μω ων

Kai νῦν... Α Κου τισθω μενπαντες οι πιστοι
 συγκα λουμε νης υ φη λω βραχι ο νι της ακτιστου
 και εμψυ του σο φι ας τουθεου βο α γαρ γενσα σθε ε και
 γνοντες ο τιχρι στο ος ε γω κραξα τε εν
 δο ξως δε δοξασταιχρι στο ος ο θε ο ος η μω ων

-Καταβασία: Τμηθείση τμάται

'Ωδὴ Γ'. ὁ Εἰρμός.

Κ ρ οι ος ων πα αντων και κτισηθεος τοκτι
 σον ο α πα θης πτωχευ σαςζε αυ τω η νωσας

κατ το Πα σχα οις ε μελλεισθανειν Αυ τος ων σε αυ το ον
 προ ε τι θης φα γε τε βο ων το σωματου κατ πι
 ι σεισε ρε ω θη σε σθε ε

Τροπάρια.

Δόξα Πατρί... △ *P*υ σι ον παντος του βροτει ου γε
 νους το οικει ον α γα θε τους σους μα θητας ε πο τισας
 ευφροσυνης πο τη ρι ου πλη σας Αυτος γαρ σε αυ
 το ον ι ε ρουρ γει πι ε τε βο ων το αιμα μου
 κατ πι ι στειστερε ω θη σε σθε
 Και νῦν... △ *A*φρων α νηρ ος εν υ μιν προ δο
 της τοις οι κει οι σμαθηταις προ ε ε φης ο
 α νε ξικα κος ου μη γνω ση τε τα αυτα κατ
 ουτος α συ υ νετος ων ου μη συ νη σει ο μως

— בְּרֵבָד — בְּרֵבָד — בְּרֵבָד — בְּרֵבָד —
EV E μοι OL μεινα TE κατ πι σΤΕΙσΤΕΡΕΩ ω θη
בְּרֵבָד

η σε σθε ε Καταβασία: Κύρτος ων πάντων
Κάθισμα Α': "Τὸν τάφον Σου"

Ο λέμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίψ ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἔνιψεν, ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὔσπλαγχνίας, δομός φιλάνθρωπος.

Kάθισμα Β'.

Τα πεινουμε νος δι ευσπλαγχνιαν ποδας ε νι
φας των μα θητωνσου και προσδρο μονθει ον του τους
και τε εν θυ νας α παναινο με νος Πε τρος
δε νι πτεσθαι αυ θιετωθει ω σ πει κει προ στα αγ
μα τι εκ νι πτο μενοσκαισου εκτε νως δε ο
με νος δω ρη σασθαι η μιντο με γα ε λε ος

Κάθισμα Γ'. Ἑχ. Δ'. (;) πρὸς τὸ "Ἐπεφάνης".

καὶ νεοσθίων Δέ σποτα τοὺς μάθητας
αἰσχούμενοι καὶ εἰδότες τὴν παναγίαν

Σουσφαγην δι ησφθορας ε λυ τρωθη μεν οι τα
σε πτα ασου τι μω ων τεςπαθη μα τα

φδη Δ'. θχ. πλ. β'. είρμολογικός.

ὁ Είρμος.

Προ κα τι δων ο προ φη της του μυστη ρι
ι ου Σου το α πορρητον Χριστε προ α νε φω
νησεν ε θου κραταιαν α γα πη σιν ισχυ ος
πα τε εροικτερμον Τον μο νο γε νη Υι ον γαρ α γα
θε ι λα σμον ειςτον κο σμον α πε ε ζει λα ας

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ὁ Θεός...

Ε πι το παθος το πα σι τοις εξ Α δαμ πη
γα α σαν α παθειαν Χρι στε μο λωντοις φι λοι
οιςδουει πας Με θυ μων του Πασχα με τασχειντουτου
ε πε θυ μησα τον Μο νο γε νη ε πει με ι λα

σμον ο Πα τηρ ειετον κο σμον α πε εσει ει
λε ε

Δόξα Πατρί...[△] Με τα λαμ βα νωνκρα τηρος τοις μα

θηταις ε βο ο ας α θα να τε γεν νη μα τος

αμ πελου δε πι ο μαι λοιπον ουκ ε τι μεθ υ μω ων

βι ο τε ευ ων τον Μο νο γε νη ε πει με ι λα

σμον ο Πα τηρ ειετον κο σμον α πε εστει λε ε

Και νῦν...[△] Πο μα και νον υ περ λο γον ε γω

ψη μι ι εν τη βα σι λει αμου Χριστετοις φυλοις

πι ο μαι ωσπερ γαρθεοις Θε ος ημιν σινε ε σο

μαι ει πας τον Μο νο γε νη και γαρμε ι λασμον

ο Πα τηρ ειετον κο σμον α πε εστει λε ε

Καταβασία: Προκατιδών.

'Ωδὴ Ε'.

ὁ Εἰρμός.

Τω συνδεσμω της α γα πης συν δε ο ο
με νοι οι Α πο στολοι τω δεσπο ζον τι των ολων
ε αυ τος χρι στω α να θε με νοι ω ραι ους ποδας
ε ξα πε νι ζοντο ευ αγ γε λι ζο με νοι πα
σι ιν ει ρη υη

Τροπάρια.

Δόξα Πατρί...

Η το α σχε τονκρατου σα και ν
πε ρω ον εν αι θε ερι ν δωρη η α βυσσους χα
λι νου σα και θαλασσας α να χε τιζουσα Θε ου
σο φι α ν δωρη νιπτη ρι βαλλει πο δας

α ποπλυ νει δεδουλω αν δεσποτης

Και νῦν...

Μα θη ταις υ πο δεικνυ ει τα

πεινω σε ως ο Δε σπο τηςτυπον ο νε φελαις δε
 τον πο λον πε ρι βαλλωων ζων νυται λεν τιον και κα
 αμπτει γονυ δου λων εκπλυναι πο δας ου εν τη
 χει ρι πνο η παντω ων τωνον των
 Καταβασία: Τῷ συνδέσμῳ.

‘Ωδὴ Στ’.

ὁ Εἰρμός.

Α βυσσος ε σχατη α μαρτη μα των ε κυ υ
 κλωσε με και τον κλυδο να μη κε τι φε ρων ως ο
 Ι ω νας τω δε σπο τη βο ω Σοι εκφθο ρα ας
 με α να γα γε ε
 Τροπάρια. Δόξα Πατρί...

Κ ρι ον φωνει τε ω μα θη ται και δι δα α
 σκαλον με και γαρ πε φυ κα Σω τη ηρ ε βο ας Δι
 ο μι μεισθετοντυ πον ον τροπον εν ε μοι ε

θε α σα σθε ε

Καὶ νῦν...

Δ — — — γ " θ θ — — —

Pυ πον τις μη ε χων α πορ ρυφθη ναι ου

προστρέψεται δειται πο δας κα θα ρι ω μα θη ται υμεις δε

αλλ ου χι παντες ρο πη γαρ α τα κτως εξ

υ μω ων ε νος ματ νε ται αι

Καταβασία: "Αβυσσος.- Αἴτησις...

Φθόνη ζ'.

ὁ Εἰρημός:

Δ — — — γ " θ θ — — —

Oι παιδες εν Ba βυ λω νι κα μι νου

Nευ σταζων καραν I ου δας κα κα προ

φλο ο γα ουκ επτη ξαν αλλ εν με σωπυ ρος

βλε ε πων ε κι νησεν εν και ρι ανζη των

εμβλη θε εν τειδρο σι ζο με νοι εφαλλον

παρα δου ου ναι τον κρι τη ηνεις κα τακρι σιν

Ευ λο γη τοσει Ku ρι ε ο Θε ο οστων πα τε

ος παν των εστι Ku ρι ος και Θε ο οστων πα τε

Ἐγένετο

θεός

ερων η μω ων

ερων η μω ων

Δόξα Πατρί... Α

μιν ο Χριστούφει λοις ε
καὶ νῦν... Μεθ' οστις ε μουτην χειρα τρυ

βο ας ει εις πα ρα δωσει με εν φρο συ νης λα
βλι ω βα αλ λειθρα συ τη τι του τω πληνγαρ κα

θο ον τες α γω νι α και λυπη συν ειχε το τις ου

λο ον ην πυλας βι ου πε βασαι μη δεσποτα τουτου

τοσφρα σον λεγοντες ο θεος ο οστωνπα τε ε
ος ην ε δηλου δε ο θεος ο οστωνπα τε ε

Ἐγένετο

θεός

ερων η μω ων

ερων η μω ων

Καταβασία: Οι παῖδες...

'Φδὴ Η'.

ὁ Εἰρμός.

Νο μων πατρω ων οι μα κα ριστοι εν Ba βυ

2) Οι δαι τυ μονες οι μα κα ριστοι εν τη Σι

λω νι νε ε οι προκιν δυ νευοντες βα σιλευ

ων τω λο ο γωπρος καρ τε ρησαντες οι Α πο

ον τος κα τε πτυσανπροσταγης α λο γιστου και συν
 στολοι παρει ποντο τω ποιμε ενι αρνες και συν
 ημ με νοι ω ουκ ε χω νευ θη σανπυρι τουκρατουν
 ημ με νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σανχριστω θει α λο
 τος ε πα ξι ον α νεμελ ποντον υ μνον } τον
 γωτρε φο με νοι ευχα ρι ι στως ε βο ων }

Κυ ρι ον υμνει τε και υ περυ ψου τε ειςπαν
 τας τους αι ω νας

Δόξα Πατρί...

Νομου φι λι ας ο δυ σω νυμος Ι σκα ρι ω
 της γνω μη ε πι λα θομενος ους ε νι φα το ηυτρε
 πι σε προοςπροδοσι αν πο δας και σου ε σθιων αρ
 τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερυισμον ε πι Σεχριστεκαι
 ρο ααν ου συ νη κε τον Κυ ρι ον υμνει τε
 και υ περυ ψου τε ειςπανταςτουους αι ω νας

Ε δε ξι ουτο το λυτη ρι ον της
 α μαρτι ας σω ω μα ο α συ νει δη τος και το
 αι μα το χε ο μενον υπερ κο σμου το ψει ον
 Αλλ ουκ η δει το πινων ο ε πιπρασκε τιμης ου και
 κι α προσω χθι σε και βο α αν ου συ νη κε Τον

Κυ ρι ον... Αίνουμεν εύλογουμεν... Νόμων πατρώων...
 Ιερεύς: Τὴν Θεοτόκον.

Ωδὴ θ'. ὁ Εἰρμός.

Ζενι ας δεσπο τικης και α θα να τουτρα πε
 ε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υψηλαις φρε
 σι πιστοι δευ τε α πο λαυσωμεν ε πανα βεβη κο
 τα λο γον εκ του λο γουμα θον τες ου με γα λυ
 υ νο ο με εν

Τροπάρια Δέξα Σοι ὁ Θεός...

πι τε τοις μαθηταις ο Λογος ε φη το Πα
 ασ χα εν υ πε ρω το πω ωνους ε νι
 δρυται οις μυ στα γω γωσκευ ασατε α ζυμω α λη
 θει ας λο γω το σρερρον δε της χα ριτος με γα

λυ να τε ε

Δδξα Πατρί.

Αη μι ουργον ο Πα τηρ προτων αιω
 ν ωνων σο φι αν γε νε αρ χη πν ο δωμε
 εις ερ γα εκ τι σε τα νυν μυστικως τε λουμε να Λο
 γος γαρ α κτιστος ψυ σει τας φωνας οικει ουματ

ουνυν προσει λη φα α

Kai νυν.

Ως ανθρωπος υ παρ χωου σι ι α ου φαν
 τα σι α ου τω Θε οι τω τροπω της αν τι
 δο σε ως η ψυ σις η ε νω θεισαμοι Δι ο Χρι

στον ε να με γνώ τε τα εξ ων εν οις α περ πε
 ε φυ κα σω ω ζον τα α

Καταβασίας Εενίας...

Ιερεύς αλτησις είτα "Τὸν υμφῶνά Σου..."

Εἰς τοὺς αἴνους. Ἡχ. Β'

Πα σα πνο η αι νε σα τω τον Ku u pi
 ov ai vel te tov Ku pi ov eik tw wv ou pa
 vwv ai vel te autov ev tov ois u ph

στοις οι πρε πει u u μνο ος τω w θε w

Αι vel te Au to ov πα αντεσοι αγγε λοι Au
 tou al vel te autov πα σαι ai δυ να a μει elis
 au tou Σοι πρε πει u u μνο ος τω w θε

w

Στέχ. Αίνετε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ, αί-
 νετε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Κοσμᾶ

Συντρεχει λοιπόν το συ νε δριοντων Ι ε ε ουδαί

ων ε να τον δη μι ουργον και τις ηντων α α παν
των Πι λα τω πα α α ρα δω ση ω των α νο

μων ω των α πι ε λστων ο τι τον ερ χο

μενον ικρι ναι ζωντας και νεκρους εις ικρι ε σι ιν ευτρε

πι ζου σι τον ε ω με νο ον τα α
πα θη προς παθος ε τοι μα ζου σι κυ

ρι ε μα ικρι θυ με με γασου το ε λε οος δο

ο ο ξα Σοι

Στέχ. Αίνετε αύτὸν ἐν ἄχω σάλπιγγος, αίνετε αύτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ι. Δαμασκηνοῦ.

ουδας ο πα ρα νο μος κυ ρι ε

ο βα φας εν τω δειπνω τηην χειρα εν τω τρυ βλι ε ω

ω μετα Σου ε ξε τεινεν α νομως τααςχειραστου

λα βει ειν αρ γυ ρι α και ο του μυ
 ρου λο γι σα μενος τι μην Σε τον α τι μη τον ουκε
 φρι ξε πω λη σαι ο τους πο δας υ φα πλω σας
 ε πι το νι φαι το ον Δεσπο την κα τε φιλη
 σε δο λι ως εις το προδουναιτοι οις α νομοις χο
 ρουδε α πο στο λωνρι φειεις και τα τρι α κον
 τα ρι φας αρ γυ ρι α Σου την τρι.η με ρου
 α να στα σι ιν ουκοι δε δι ης ε λε η
 η σο ον η μας

Στέχ. Αίνετε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνετε
 αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. (τοῦ αὐτοῦ.)

ουδας ο προδοτης δο λι ος ων δο λι ω
 φι λη μα τι πα ρε δωκε τον Σω τη ρα Ku u ρι
 ον τον Δεσποτην των α παν των ως δουλον πεπρακετοις

παρανομοις ως προ βατονε πισφαγη ην
 ου των ας η κολου θει ο α μνος ο τουθε
 ου ο γιος ο του Πατρος ο μονος πο
 λυ ε λε ος

Στέχ. Αίνετε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνετε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ αὐτοῦ

ου δας ο δουλος και δολι ος ο μα θη τη
 ης και ε πι βουλος ο φι λο ος και δι α
 βο λος εκ των εργων α πε φα αν

θη η κολουθει γαρτω δι δα σκα λω και καθ ε αν
 τον ε με λε τη σετην προ δο σι αν ε λε
 γενεν ε αν τω πα ρα δω σω τουτον και ερδη σω τα
 συ ναχθεν τα χρη μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ
 ρο ον πρα θη ναι και τον Ι η σου ουν δο λω

κρατη θη ναι α πε δωκεν α σπασμον πα ρε ε
 ε ε δω κε το ον Χρι στον και ως προ βα
 τον ε πι σφαγη ην ου τωως η κο λου θει
 ο μο νο ος ευσπλαγνος και φι λα αν θρω
 πος Δόξα και νῦν. Ἡχος Β'.

Ον ε κη ρυ ξεν α μνον Η σα ι ας
 ερ χεται ε πισφα γη ην ε κου σι
 ον καιτον γωτον δι δω σινεις μα στι γας τας σι
 α γο νας εις ρα πι ι σμα
 τα α το δε προ σωπονουν α πε στρα φη α πο
 αι σχυ νης ε ειπτυ σμα των θα να τω δε
 ασχη μο νι κα τα δι κα ζε
 ται παν τα ο α να μαρ τη το ος ε κου σι

ως κα τα δε ε χε τατι ναπα ασι δω ρηση

τατι την εκ νεκρων Α να στα σι

την εκ νεκρων Α να στα σι

lv. Ειτα: Σοι δόξα πρέπει..., Πληρώσωμεν.

Απόστιχα, Ηχ. πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου (845)

η μερον το κα τα του Χριστουπο νηρονσυν
 η χθη συν εδριον και κατ αυτου κι να εβουλευσα
 α το πα ραδουναι Πι λα τω εις θα να τον τον
 α νε ευ θυ νον Ση με ρον την των χρη
 μα των αγ χονην Ι ου δας ε αυ τω πε ρι τι θη
 σι και στερειται καατ αμφω ζω ης προ σκαι ρου και
 θει ας Ση με ρον Κα τι α φας ακων προ
 φη τευ ει συμ φε ρει λεγων υ περτουλα ου
 ε να α πο λε σθαι ηλ θε γαρ υ

περτων α μαρ τι ων η μων του παθειν
 ι να η μας ε λευ
 θε ρω ση εκ τηςδου λει αστουεχθρου ως α
 γα θοσκαι φι λαν θρω πος
 Στέχ. Ἐπορεύετο ἔξω και ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Οὐρανός τρο πο ος Σου δο λι ο τη το ος γεμει πα
 αρα νο με I ου δα νο σω ων γαρ φι
 λαρ γν ρι αν δι ε κε ερ δη σας μι σανθρω
 πι αν δι ει γαρ πλουτον η γα πας τι τω πε ρι
 πτωχει ας δι δα σκοντι ε φοι τας μι
 ει δε και ε φιλοις ι να τι ε παλειειστον α τι μη
 τον προδι δου ουσει εις μι αι φο νι αν
 φριξον η λι ε στε να ξον η γη και ηλονου
 με νη βο η σον α νε ξι και κε κυ ρι ε

—
δο ξα σοι

Δ
δ

Στέχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἔμοῦ.

Ἄλη δει εις απιστοιτου Δεσπο τικου δειπνου α α
μυ η τος μη δεις ολως ως ο Ι ι ου δας δο λι
ωςπροσι τω τη τρα πε ζη ε κεινος γαρτον
ψωμον δε ξα με νος κα τατου αρ του ε χωρη σε
σχη μα τι μεν ων μα θητης πραγμα τι δεπα ρω ων φο
νευτης τοις μεν Ι ου δαιοις συν α γαλλο με νος λι τοις
δε α ποστολοις συν αυ λιζο με νος μι σων ε
φι λει φι λων ε πω λει τον ε ξα γο
ρα σαντα η μαστης κα τα ρας τον Θε ον και σω τη
η ρα των ψυ χω ων η μων

Δόξα Πατρί, Ἡχ. πλ. δ': 'Ο τρόπος δολιότητος...

Kai νῦν, ἔχ. πλ. Α'.

— — — — —
 Μυστα γω γων Σου
 κυ ρι ετουςμα θη τας ε δι ι δα
 α σκες λε γων ο φι ι
 λοι ο ρα τε μηδεις υμας χω ρι σειμου
 φο ο βος ειγαρπα σχω α αλλ ι
 πε ε ερτου κο σμου Μη ουνσκαν
 δα λι ι ζεσθε ε εν ε μοι ου γαρ ηλθονδι α κο
 νη θη ναι αι φι αλ λα δι α κο νη
 σαι δι και δου ναι την ψυ χη ην μου λι ι
 τρο ον υ πε ερτου κο σμου
 ει ουν υ μεις φι λοι μοι ε στε ε με μι
 μει ει ει σθε ο θελωνπρω τοις
 ει ναι ε στω ε σχα τοις ο δε σπο της

ως ο δι α κο νος Μη να τε
 εν ε μοι ι να βο τρυνν φε ε ρη
 τε ε γω γαρει μι της ζω ης η α α
 α μπε λο ο ος πι

Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ...

Θέο

Τὸ πρωὶ τῆς Μεγ.Πέμπτης μετὰ τὸν Προϊμιακόν, Συν-
 απτὴ μεγάλη·εἴτα, Κύριε ἐκέντραξα εἰς ἥχ.Β΄, καὶ εὐθὺς
 τὸν στίχον: 'Ἐὰν ἀνομίαις παρατηρήσῃς..., εἴτε τὰ ἵδια
 μελα εἰς οἵ, δευτεροῦντες τὸ α'.

Συντρέχει λοιπόν...	σελ. 132
Ίούδας δ παράνομος...	σελ. 132
Ίούδας δ προδότης...	σελ. 133
Ίούδας δοῦλος...	σελ. 134
"Ον ἐκύρηξεν ἀμνόν...	σελ. 135

Δόξα καὶ νῦν.

ἥχ. πλ. β΄. π εν νη μα ε χι δνων α λη θω ω
 " εν νη μα ε χι δνων α λη θω ω
 ως ο Ι ου δας φα γον των τομαν να
 εν τη ε ρη μω και γογ γυ ζο οντων κα
 τα του τρο φε ε ε ως ε τι γαρτης βρωσε ως

ου σης εν τω στο μα τι αυτων κα τε λαλουντουθε ου
 οι α χα ρι στοι και ουτος ο δυσ σε βηστονου
 πα νι ον α αρτον εν τω στομα τι βα στα
 ζων κατα τουσωτη ροστηνπρο δο σι
 αν ειρ γα σα το ο γνωμης α κο ρε
 ουκαι το ολμης α παν θρω που
 Τοντρεφον τα ε πω λει και ον ε φιλει Δε
 σπο την πα ρα διδουεις θα νατον ον τως ε κει
 νωνΥι ος ο πα ρα νομος καισυν αυτοις την
 α πω λει αν εκλη ρω σα το Αλ λα ρυ
 σαι Κυ ρι ε τοι αυ της απανθρωπι ας τας ψυ
 χας η μων ο μο νος εν μακροθι μι α α νεικασος
 Εξιδος, Φως Ιλαρόν, Ἀναγνώσματα, Συναπτή, είτα
 "Αγιος ὁ Θεός, ὁ Ἀπόστολος και τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ Λει-
 τουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

Αντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ τοῦ Καιενονικοῦ καὶ
τοῦ πληρωθήτω, φάλλομεν τὸ "Τοῦ δείπνου Σου".

Τοῦ δει πνου Σου ου του ου μυ στι ου
 ου ση με ρον Υε ε θε ου ου
 ου κοινω νο ον με πα ρα λα
 βε ου μη γαρ τοις ε εχθροις οις ζου το ο
 μυ στη ρι ο ον ει πω ου φι λη μα
 Σοι δω σω κα θα περ ο ο Ι
 ου διας αλλως ο ληστης ο μο λο γω
 Σοι Μη σθη τι ι μου κυ υ ρι
 ε ο ταν ε ελθης εν τη βα σι λει
 Σου